

Серия:

Тема: : Взаимоотношения в Царството 2

Йоан 15:1-11

Дата:26/01/2014г.

**ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛИСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА**

**гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100**

2

1. УВОД-

В подготовката си върху тази част на проповедта си, открих, че между богословите има спор относно стих 2 а:

Едните казват, че стиха казва:

Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва;

Други използват възможността думата „отрязва“ в оригинал да се превежда и като „повдига“, за да кажат, че не-даващата плод пръчка, не се отрязва, а се повдига за да може да приема повече слънце и да даде евентуално плод след време.

Не мога със сигурност да кажа, дали недаващата плод пръчка ще се отреже или повдигне, но едно е ясно:

Пребъдването на вярващия в Христос и даването на плодове е в много тясна връзка. Не напразно Исус повтаря думата „пребъдва“, девет пъти в нашия текст състоящ се от 11 стиха.

Естествено в нас се надига въпроса: Аз пребъдвам ли? За да намерим отговор, трябва да потърсим кои са маркерите за пребъждане. Миналата неделя ви дадох шест такива маркера чрез които всеки от нас може да провери себе си. Днес частично ще ги повтора с малко пояснения:

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

1)Какво е да си пребъдваща клонка?

А-Отец очиства периодично пребъдващата клонка за да дава повече плод- 2 стих

Две важни неща:

Първо очистването се извършва от Отец. На много Християни им се иска те да заемат мястото на Земередеца. Виждаме някоя нова клонка се присъединява към нас. Виждаме, че не е като нас и много ни се иска да я вкараме в нашия калъп. Той като идва на църква, трябва да е като мен. Тя трябва да е като нас. Когато говори да не употребява някои изрази, да не прави някои неща.

Пр.Преди години, когато за първи път се появи Кока-Кола на нашия пазар, всред вярващите веднага се разчу, че в колата имало кокаин и моментално тя бе анатемосана от някои вярващи. Поради тази причина онези които си позволяваха да пият Кола, изпитваха леки или силни огризения на съвестта .

На вярващия му е заповядано да не съди брата си, а днес виждаме, че очистващия процес за всяка една клонка принадлежи на Отец. Това разбира се не означава, че вярващия има пълна свобода да си прави каквото иска, напротив ние трябва да сме много ограничени в действия и думи, според критериите на света, но това не ни дава право да осъждаме или налагаме на другите нашите действия. Ние трябва да сме на разположение

на Бог да ни използва като пример. Сиреч, когато другите гледат на нас, да виждат добрия пример и да подражават, а не ние да им налагаме нашите възгледи и разбирания за това като клонка, как трябва да изглеждаш.

Пр. Когато бях в Сливен, идва една сестра и ми казва: Брат Бог ми откри нещо. В сън ми говори, че трябва в църква жените да носят забрадки.

Така ли казвам, чудесно, тогава носи я винаги! Тя е знак и символ на смирение, и щом Бог вижда че в тебе има гордост, носи я винаги.

Ама не!-казва тя- всички жени!

Казвам: Ако аз изисквам от вас всичко, което Бог изисква от мен, вие няма да имате време, да се погрижите за семействата си. Не може наложеното на теб, да го превръщаш в закон за всички.

Отец очиства всяка клонка. Това е велико знание. Значи Създателя има грижа за тебе лично. Трябва да Му обърнеш внимание. За теб ще е голям грях, ако Той те удостоява с внимание, а ти се правиш, че не виждаш.

Второ, очистването често е съпроводено със страдание. Това го споменахме предния път, искам само нещо да добавя:

Евр. 12:6 Защото Господ наказва този, когото люби, И бие всеки син, когото приема", **12:7** Ако търпите наказание, Бог се обхожда с вас като със синове; защото кой е този син, когото баща му не наказва? **12:8** Но ако сте без наказание, на което всички са били определени да участвуват, тогава сте незаконно родени, а не синове.

Ако си към лозата и пребъдваш, бъди готов за болезнени прекеждия, за наказание, за бой, за коригиране. Зная че не звучи приятно , но е твърде обещаващо. Освен това, ако изследваш текста в Евреи 12 глава, ще видиш, че наказанията и боя, не са за винаги(12:10), идва време, когато между бащата и детето се установява хармония и взаимно разбиране. Ако ти израснеш и узрееш, това отношение на дисциплиниране от Бог към теб, ще спре и наказанията ще бъдат изместени от благословения и мир.

Приемай болките и наказанията с благодарност и дори с радост. Те са знак, че си към лозата и че Отец работи в теб. Когато си в църква оглеждай се и учи се от грешките на другите, от мъдростта на зрелите, от опита на дългогодишните. Допитвай се. Защо да се катериш по стръмния склон, когато има вече отпъннат път. Това ще ти помогне да си спестиш много наказания.

Пр. Ако сте израснали в дом с две или повече деца, знаете, че когато едното дете е наказано, другите гледат, слушат и внимават, да не направят същата грешка, за да избегнат наказанието.

Затова казваме, че църквата е едно семейство. Бог е бащата, Църквата е майката. Ние всички сме децата растящи към подобие и съвършенство Исус Христови.

Отец ни обработва и очиства, не ние.

Очистването може да е болезнено, но е обещаващо и няма да е непрекъснато. Бог дисциплинира, но повече обича. А и дисциплината Му е част от любовта.

Б-очиства се чрез слушане на Христовото учение- Зстих

Другото интересно за нас, които претендираме да сме клонки, се намира в 3 стих. Исус заявява на учениците си:

„Вие сте чисти, чрез учението, което ви говорих!“

Интересно! Исус е говорил, те са слушали и това тяхно слушане има очистващ ефект върху тях. Как става това? Нима те не са очистени от Христовата кръв пролята за тях?

Пр.Аз работих няколко години във Варненския кораборемонтен завод. Всеки кораб след определени часове на работа, трябва да влезне в работилницата. Там се прави основен ремонт , на целия двигател и всички възлови механизми. След ремонта кораба се издава с документ и чак след това той тръгва на път. Когато е на път на кораба действат механици и инженери. Те подържат кораба и при нужда правят по-малки или по-големи ремонти, когато нещо не работи както трябва.

Когато ние се новородим, чрез вяра и бъдем умити в Христовата свята кръв, ние сме напълно очистени. Но в ежедневието си след това ние вършим грехове и дори дълго може да живеем с някои слабости или пороци. Какво

правим с тях? Някои ги преодоляваме и се преборваме с тях. Други упорито се борят с нас и дори ни побеждават. А има такива, които дори може за дълго да не сме ги усетили, че са грехове или че са в нас. Тогава?

Защо ли ви подканвам да не пренебрегвате богослуженията!? Защо ли нашата църква продължава да поддържа втора служба в неделя следобед? И на мен и на вас ще е много по-приятно да си лежим в къщи пред телевизора и да си почиваме. Вместо това някои пътуват от Винаца, други от Младост, за да бъдат тук в 5.00 часа. Мислите ли, че тези хора си губят времето и тази им жертва е само излишно напъване? Мислите ли, че една среща в седмицата е достатъчна храна за едната ни душа.

Искам да ви кажа: Не, това не никак загуба на време. На всяко събиране на вярващи, на което се размишлява върху Божието Слово, се случва нещо неповторимо. На тези срещи и в тези разговори и дискусии, ние се пречистваме чрез слушане на Божието Слово. Вижте какво казва Павел на Тит и Тимотей:

Във Тит 2 гл, Павел започва главата, като първо казва:

Тит 2:1 Но ти говори това, което приляга на здравето учение именно:

И след като дава кратки насоки на проповедника, в каква насока да поучава събранието, в последния стих той завършва:

Тит 2:15 Така говори, увещавай с пълна власт. Никой да не те презира.

На проповедника е дадена власт да проповядва, защо? Защото в слушането на Словото има очистваща сила. Не сте ли забелязали? Ако не сте, това не означава, че Словото от амвона е изгубило властта или силата си, а сигурно означава, че твоето слушане е разредило до толкова, че вече не можеш да извлечеш и да се ползваш от силата му.

Библията има какво да каже относно слушането на Божието слово:
Слушането води до вяра, а вярата е спасителна за хората.

Римляни 10:17 И тъй, вярването е от **слушане**, а слушането - от Христовото слово.

Чрез проповядване и слушане на Божието Слово, ние проумяваме духовните истини, ние разбираме по-добре вярата, чрез която се спасяваме и умъртвяваме плътския човек, за да може в нас по-свободно да диша и живее духовния човек. Затова Павел казва на Тимотей:

2Тим. 4:1 Заръчвам ти пред Бога и пред Христа Исуса, Който ще съди живите и мъртвите, и пред вид на явлението Му и царуването му: **4:2** проповядвай словото, **настоявай на време и без време**, изобличавай, порицавай, **увещавай с голямо търпение и непрестанно поучаване**.

Чуйте думите на Ап.Павел когато извика на среща пастирите на църквите в Ефес:

Деяния 20:31 Затова, бдете, и помнете, че за три години, денем и нощем, не престанах да поучавам със сълзи всеки един от вас. **20:32** **И сега препоръчвам ви на Бога и на словото на неговата благодат, което може да ви**

назидава и да ви даде наследството между всичките осветени.

Чухте ли? Благодатта на Словото ни дава наследство. Всяко твое престояване в слушане на Словото, увеличава наследството ти между осветените. Амин.

А Стария Завет ни поучава:

Притчи 28:9 Който отклонява ухото си от **слушане** закона, **На такъв самата му молитва е мерзост.**

Коментар? Какво ще кажете за това? Сериозно е.

Псалом 119:99 По-разумен съм от всичките си учители, Защото се **поучавам** от Твоите свидетелства.

Ако ти ограничиш, намалиш или спреш времето за поучение във Словото Божие за себе си или за домът си, ти обричаш домът си на духовно самоубиство. Може да работиш в църква дори, ако намаляваш времето в което да се поучаваш в Словото, ти осакатяваш душата си и доброволно се разделяш с безценни небесни награди и привилегий. Превръщаш духовния си живот в мизерно съществуване. Пълзене. Лазиш по пътя към небето и измъчваш душата си с непрекъснати съмнения относно вечната ти награда. Страдайки и влачейки се в живота си, живееш с надеждата да си на прага на небето. Какво жалко християнство. Никой грешник няма да иска да бъде като теб. Най-лошото е че твоите деца никога няма да пожелаят да се влачат като тебе.

От друга страна, когато ти се храниш от Словото и правиш духовни мускули, тогава ще се радваш във вярата си, ще ликуваш в отговора на молитвите си, ще гледаш с радост към вечността, защото си уверен че там за теб са приготвени безброй награди и слава несравнима с никоя на земята. Ще разбираш силата на словото, на любовта, на радостта и те естествено ще действат в живота ти.

Слушането на Божието Слово – дори само като текст – действа като духовен душ, за нас. Не сте ли чували, че на тежко болни хора, четенето на Божието слово действа успокоително? И ако болното тяло се успокоява, колко повече бедната душа? Колко пъти на седмица си вземаш душ в къщи? Веднъж? Ако е така, има опасност да си изгониш приятелите.

Ако се задоволяваш само веднъж в седмицата да слушаш Слово Божие, има опасност около теб да почне да се разнася духовна миризма. Миризма от рода на гордост, нетърпимост, често ще сте побеждавани от грехове и пороци, може и демонично посещение да ви споходи.

2)Какво е да даваш много плод

Миналата неделя казахме, че ако сме клонка от Палестинска лоза, след три години хранене със соковете на лозата, Земеделеца ще очаква на четвъртата година да дадеш макар и малко, да дадеш някакъв плод. Между

другото казват, че лозата е такова растение, че не става за нищо друго, освен за плод. От това логично това можем да извлечем и първия важен момент:

А-Даването на плод е задължително условие за лозата и клоните. Това означава, че няма на никой да се размине да бъде клонка и да не дава плод. На лозата ли си, трябва да даваш плод!!!

Йоан 15:5 Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо.

След три години в църква, от теб се очаква да започнеш да даваш плод. И ако си вече 10 години във вярата и не виждаш плод, нека това слово да те разтревожи сериозно относно състоянието ти на лозата, защото след толкова време, не само трябва да даваш плод, а трябва да си вече всред онези които се приготвят за да дадат МНОГО плод.

Не може да се наричаш Християнин и да не си направил нищо за Бога. Няма фирма, която да вземе работник и той да си седи в къщи и да се радва, че е на работа, без да отиде и да даде от силите си и възможностите си в полза на фирмата.

Чудно ми е когато виждам, че има хора, които на пръв поглед иска да бъдат възприети и наречени Християни, а правят всичко възможно да стоят далеч от общността на Църквата Христова, която е и Тяло Христово. Идват на

църква, а не проявяват дори малък интерес, да се приобщят или да се включат с нещо. Някои се извиняват с притеснителност, други със заетост, трети казват, че не знаят какво да правят. Има и други, които с удоволствие биха приели да консумират плода на друг, но без да дават.

Б)Плода трябва да е истински

Пр. За детето което винаги когато баща му го наказвал то се прибирало в стаята си и през прозореца се кацвало на клоните на близкото дърво и слизало за да се разхожда по улиците докато му мине обидата и гнева.

Един ден детето чуло как бащата казва: Това дърво ще го отсека. Толкова години расте без да дава плод.

Детето се разтревожило и решило да направи нещо. Взело ябълки и с конец ги навързало по клоните на дървото.

Бащата се върнал от работа и ахнал .

Жена-извикал той – ела да видиш. За една нощ това дърво роди ябълки. Но най-голямата изненада е че то не е ябълка, а слива.

Човек може да се напъва за да произвежда някакви плодове, но те да не са онзи плод, който Бог очаква.

Mat 7:16 От плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей?

Яков е много красноречив, когато говори за плодът на Християнския език. Голяма част от

плодовете, които Християнина дава, излизат от устата му:

Яков 3:10 От същите уста излизат благословения и проклетия! Братя мои, не трябва това така да бъде. **3:11** Изворът пуца ли от същото отверстие сладка и горчива вода? **3:12** Възможно ли е, братя мои смоковницата да роди маслини, или лозата смокини? Така също не може солената вода да дава сладка. **3:13** Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела чрез добрият си живот, с кротостта на мъдростта. **3:14** **Но ако в сърцето си имате горчива завист и крамолничество, не се хвалете и не лъжете против истината.** **3:15** Това не е мъдрост, която слиза отгоре, но е земна, животинска, бесовска; **3:16** защото, гдето **има завист и крамолничество**, там има бъркотия и всякакво лошо нещо. **3:17** Но мъдростта, която е отгоре, е **преди всичко чиста, после миролюбива, кротко умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, нелицемерна.** **3:18** А плодът на правдата се сее с мир от миротворците.

Плод е хвалението ни за Бога и изповядването на Неговото Име пред човеците. Плод е даването на милостиня и споделянето на богатата с други. Плод е отношението ни към наставниците и учителите ни в истината.

В)Плода не идва на сила

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-